

[Peter Nielsen.]

brobygning må spille den allerstørste rolle. Der er snart ikke den egn af landet, hvor man ikke ønsker nye broer; men forinden man går i gang med at skabe nye trafikårer, vil det være mest naturligt at holde de nuværende i fornøden stand, og da navnlig hovedtrafikåren gennem Jylland, som i hvert fald eet sted har en kedelig indsnævring, nemlig ved Limfjordsbroen, som ikke er i stand til at tage trafikken. I modsætning til megen anden brobygning her i landet blev denne bro i sin tid hovedsagelig finansieret af den lokale befolkning, som ved en ekstrabeskatning gennem bropenge på den gamle pontonbro var med til at skabe det økonomiske grundlag for at få Limfjordsbroen bygget. Denne bro skal tage lokaltrafikken i det samlede bysamfund Nørresundby og Aalborg med forstæder, som nu tæller henved 100 000 indbyggere, hvoraf alene de 20 000 bor nordenfjords. Men endvidere skal den tage trafikken fra to hovedveje, hvoraf den ene, hovedvej 10, som før nævnt er hovedtrafikåren gennem Jylland. Hvert år bringer ruteskibene titusinder af svenskere og nordmænd til Hirtshals og Frederikshavn, og deres vej til det sydlige udland går jo også over Limfjordsbroen. Trods det, at det lokale politi har organiseret færdslen på den mest hensigtsmæssige måde, har vi i de senere år været vidne til mange trafiksammenbrud. Jeg ved, der påtænkes visse forbedringer ved at hægte nye gangstier uden på broen og inddrage de nuværende til kørebane, men det vil ikke på længere sigt kunne løse problemet. Limfjordsbroen kan kun tage den lokale trafik, og etablering af en bro mere må være den eneste forsvarlige løsning. Det vil kunne ske sammen med landvindingen ved Egholm. Gøres denne ø landfast med Vendsyssel, vil der ikke alene kunne indvindes 1 200 ha agerjord, men en ny bro til den gennemgående trafik vil for relativt små omkostninger kunne bygges vest for Nørresundby-Aalborg, og Danmark vil da også have bidraget til, at trafikken fra Narvik til Rom vil kunne foregå mere uhindret.

Må jeg sluttelig omtale et problem, der vel ikke er specielt nordjysk, men som dog er særlig alvorligt i den del af landet. Det er spørgsmålet om de store nye årgange af unge, som snart melder sig på arbejds-

markedet. Hvor der i forvejen er arbejdsløshed, vil fremtidsmulighederne for de unge være stærkest begrænset, og for børn fra arbejderhjem i de nordjyske landkommuner er situationen særlig betænkelig. Der er snart ikke andre muligheder for dem, når de kommer til skelsår og alder, end at stille sig op ved siden af faderen på kontrolstedet. Det er derfor glædeligt, at regeringen nu søger lærlingekommissionens arbejde afsluttet. Det skulle så gerne resultere i en lovgivning, der skaber mulighed for oprettelse af håndværkerskoler her i landet i lighed med de svenske yrkesskoler. Vi er ude for det paradoks, at medens der klages over mangel på faglært arbejdskraft, er der ringe muligheder for at få børnene i lære. Selvom mesterlæren vel er at foretrække, vil det være ønskeligt, om dele af dansk ungdom vil kunne uddanne sig til håndværkere på den slags skoler. Erfaringerne fra Sverige er jo så gode, at en omplantning af dette system til Danmark er ønskelig. For nordjysk arbejderungdom i landkommunerne er det i hvert fald den eneste chance for at få en håndværksmæssig uddannelse, idet forældrenes økonomi simpelt hen forbyder, at disse unge kan komme i mesterlære i byerne, selvom lærepladser vil kunne fremskaffes. Det ville derfor være glædeligt, om en lovgivning kunne gennemføres, således at disse skoler snart kan blive til virkelighed; og da behovet for dem er størst i Nordjylland, tør man måske håbe, at den første skole vil blive rejst dér.

Ingmar Wagner: Under finanslovdebatten i december måned i fjor fremdrog jeg en del spørgsmål om forbedringer i de værnepligtige soldaters forhold. Et af dem var indførelse af en ordning, som gav det værnepligtige mandskab mulighed for — i lighed med, hvad der er tilfældet i Tysklandskommandoet — at købe ca. 10 skattefrie cigaretter daglig. Der blev desværre ikke dengang taget stilling til spørgsmålet, til trods for at det havde været fremdraget flere gange. Derfor vil jeg nævne det endnu en gang og håbe på denne gang at få noget ud af det. Siden december måned i fjor, da sagen blev draget frem her, har den også været debatteret ude blandt soldaterne selv, ja, forslaget er blevet modtaget med stor interesse derude, idet tusindvis af menige